

Mitropolitul Ilarion: Biserica nu educă în oameni toleranță, ci iubire

În data de 31 iulie 2021, Mitropolitul Ilarion de Volokolamsk, președintele Departamentului pentru Relații Externe Bisericești al Patriarhiei Moscovei, a răspuns la întrebările prezentatoarei de televiziune Ecaterina Graceva în cadrul emisiunii „Biserica și lumea” care este difuzată pe postul TV „Rusia-24” în zilele de sâmbătă și duminică.

E. Graceva: Bună ziua! Suntem la emisiunea „Biserica și lumea” de pe postul TV „Rusia-24”. În fiecare săptămână adresăm întrebări Mitropolitului Ilarion de Volokolamsk, președintele Departamentului pentru Relații Externe Bisericești al Patriarhiei Moscovei. Bună ziua, Înaltpreasfințite!

Mitropolitul Ilarion: Bună ziua, Ecaterina! Bună ziua, dragi frați și surori!

E. Graceva: Săptămâna aceasta am sărbătorit aniversarea a 1033 de ani de la creștinarea Rusiei Kievene. Evenimentele legate de sărbătoare s-au desfășurat pe întreg teritoriul canonic al Bisericii Ortodoxe Ruse: în Rusia, Belarus și Ucraina. În Kiev a avut loc o procesiune religioasă lângă Lavra Pecerska. Aș dori să aflăm de la dumneavoastră în ce condiții a avut loc aceasta? Nu i s-au creat obstacole?

Mitropolitul Ilarion: Ziua Creștinării Rusiei este o sărbătoare pentru întreaga Biserică Ortodoxă Rusă care cuprinde multe milioane de credincioși. Nu întâmplător, Patriarhul Chiril al Moscovei și al Întregii Rusii a transmis mesaje de felicitare cu prilejul acestei sărbători președintelui rus Vladimir Putin, președintelui ucrainean Vladimir Zelenski și președintelui Republicii Belarus Alexandru Lukașenko.

Aceasta este o sărbătoare a trei țări, deoarece toate cele trei țări își au rădăcinile spirituale în cristelnița de la Kiev a Sfântului Cneaz Vladimir, cel întocmai cu Apostolii. Procesiunea cu ocazia Zilei Creștinării Rusiei care are loc în Kiev, adună de fiecare dată mulțimi de mii de oameni. În anii precedenți, era vorba de 300 de mii de oameni. Anul acesta, potrivit estimărilor Bisericii Ortodoxe Ucrainene canonice,

aproximativ 350 de mii de oameni s-au adunat la procesiune. Aceștia au mers până la zidurile Lavrei Pecerska din Kiev pentru a-și mărturisi credința și voința de unitate, deoarece Biserica Ortodoxă Ucraineană canonică rămâne în continuare cea mai mare confesiune din Ucraina. Acest lucru a fost clar demonstrat încă o dată de procesiunea care a avut loc.

Din punct de vedere eclesiar, Biserica Ortodoxă Ucraineană canonică este independentă și autonomă. Adică, nu se ia vreo decizie cu privire la Biserica Ucraineană la Moscova. Ea singură își alege Întâistătătorul și arhierii, aceste alegeri nu sunt coordonate cu Moscova. Este independentă din punct de vedere financiar și administrativ. Singurul lucru care se păstrează este legătura istorică cu centrul de la Moscova, pomenirea Patriarhului în timpul slujbelor și confirmarea alegerii Întâistătătorului de către Patriarhul Moscovei și al Întregii Rusii.

Din câte știm, nimeni nu a creat obstacole speciale acestei procesiuni. Oamenii au mers pe străzile orașului. Deși, desigur, au existat câteva atacuri răutăcioase și nedrepte în presa ucraineană.

E. Graceva: Înaltpreasfințite, un scandal grav a izbucnit în internet zilele trecute după publicarea unui videoclip în care, în regiunea Leningrad, o femeie alungă niște copii cu probleme speciale dintr-un loc de joacă amenajat pentru copii. Ea le-a spus educatorilor, citez: „Voi vă veți muta de aici. Nu vă veți plimba pe aici. Aveți curtea dumneavoastră și vom afla dacă aveți voie să vă plimbați pe acolo cu copii care au astfel de probleme”. Ați văzut acest videoclip? În calitate de păstor de suflete, ce ați putea să-i spuneți acestei femei? Ce face Biserica pentru a educa în oameni toleranța față de cetățenii cu dizabilități?

Mitropolitul Ilarion: Biserica nu educă în oameni toleranță, ci iubire. Amintim întotdeauna că în fața lui Dumnezeu toți oamenii au valoare: atât cei atrăgători din punct de vedere fizic, cât și cei respingători din punct de vedere fizic, și cei care au anumite trăsături de dezvoltare specifice. Toți au valoare pentru Dumnezeu, toți sunt copiii Săi.

Același lucru este valabil și pentru Biserică. Biserica nu respinge niciodată pe nimeni. Biserica îi primește în sânul său pe toți cei care doresc să fie membrii ei. Pentru Biserică nu există persoane cu dizabilități sau cu handicap, deoarece Biserica, cu dragostea ei, îl cuprinde pe fiecare om. Dar, din păcate, nu toți oamenii din Patria noastră sunt capabili să se perceapă unii pe alții exact așa cum ne îndeamnă Biserica. Nu orice persoană este capabilă să o vadă pe alta cu ochii lui Dumnezeu și nu cu propria sa privire umană.

Aș dori să îmi exprim nădejdea că în societatea noastră va crește înțelegerea faptului că suntem cu toții egali, că suntem cu toții una și în ochii lui Dumnezeu suntem prețioși cu toții; că vom oferi cu toții sprijin adecvat persoanelor cu dizabilități mentale sau fizice.

În Biserică se fac foarte multe lucruri pentru aceasta. Se creează condiții pentru ca persoanele cu dizabilități să poată fi prezente la slujbe: facem rampe pentru cei care se deplasează într-un scaun cu roțile. De exemplu, în biserica unde slujesc, săvârșim o Liturghie specială pentru copiii cu nevoi speciale. Oamenii vin la noi din internate, din dispensare de neuropsihiatrie. Săvârșim Liturghia specială pentru ei, iar apoi organizăm o sărbătoare pentru copii.

E. Graceva: Vă mulțumim mult, Înaltpreasfințite, că ați răspuns la întrebările noastre.

Mitropolitul Ilarion: Mulțumesc, Ecaterina.

În cea de a doua parte a emisiunii, Mitropolitul Ilarion a răspuns la întrebările telespectatorilor care au venit pe site-ul web al emisiunii „Biserica și lumea”.

Întrebare: Ajută-mă să înțeleg următoarea situație: de ce să cer ceva în rugăciune, dacă oricum va fi așa cum voiește Dumnezeu? Din câte înțeleg, dorința unora coincide cu voia lui Dumnezeu, iar dorința altora, nu. M-am rugat cu sârguință pentru vindecarea unei persoane apropiate, dar acest lucru nu a ajutat. Rezultă oare de aici că nimic nu depinde de rugăciunea noastră?

Mitropolitul Ilarion: Aș dori să explic aici câteva lucruri. În primul rând, nu ne rugăm doar pentru că vrem să obținem ceva de la Dumnezeu. Ne rugăm, mai întâi de toate, pentru că vrem să comunicăm cu Dumnezeu. Dacă aveți soț și copii, comunicați cu soțul și copiii dumneavoastră nu numai pentru că această comunicare este necesară, folositoare sau pentru că doriți să obțineți de la ei sun anumit lucru. Comunicați cu ei, pentru că sunteți o singură familie, pentru că vă este interesant să petreceți timpul cu ei, pentru că însăși comunicarea vă aduce bucurie. La fel se întâmplă și cu rugăciunea. Rugăciunea este comunicarea omului cu Dumnezeu și rugăciunea însăși aduce bucurie, indiferent de acel lucru pe care îl putem primi de la Dumnezeu ca răspuns la această rugăciune.

Al doilea lucru este că Dumnezeu ne aude toate rugăciunile, dar nu întotdeauna Dumnezeu răspunde la rugăciunile noastre așa cum ne dorim. Adesea, copiii le cer părinților ceva pe care părinții nu pot sau nu vor să li-l dea din anumite motive. Copiii se supără, devin mofturoși, dar părinții insistă pe hotărârea luată de ei. Iubirea lui Dumnezeu pentru noi este în același timp atât iubire părintească, cât și iubire maternă. Domnul are grijă de noi și știe mai bine decât noi de ce avem nevoie în fiecare clipă.

Al treilea lucru pe care aș vrea să-l spun este că, dacă vrem să primim ceva de la Dumnezeu, atunci nu ar trebui să ne fie rușine să-l cerem acest lucru. Domnul Iisus Hristos are o pildă minunată despre văduva stăruitoare care venea la un judecător și cerea ca acesta să-i rezolve o problemă, dar judecătorul o ignora pentru că ea nu avea cu ce să-i plătească. A refuzat-o mult timp. Dar, din moment ce ea venea la el întruna și mereu îi bătea la ușă, el a spus: din moment ce este atât de stăruitoare, îi voi îndeplini cererea.

De ce a spus Domnul această pildă? Cu siguranță nu îl compară pe Dumnezeu cu un judecător nedrept. Dar El ne spune următoarele: dacă până și un judecător nedrept răspunde la o cerere care a fost exprimată de mai multe ori, cum oare nu îi va auzi Domnul pe fiii Săi care l se roagă cu sârguință?

Întrebare: Bună ziua, Înaltpreasfințite! Sunt italian, catolic, vreau să trec în Biserica Ortodoxă, dar nu știu de ce în bisericile ortodoxe în care am fost, lumea a fost foarte sceptică și a manifestat o neîncredere evidentă față de cererea mea. Oare Ortodoxia este numai pentru popoarele slave și grecești? Din punctul dumneavoastră de vedere, care este motivul unei astfel de reacții? Poate că fac ceva greșit? Vă mulțumesc foarte mult pentru răspuns.

Mitropolitul Ilarion: În Biserica Ortodoxă există o regulă care a fost stabilită de Însuși Domnul Iisus Hristos și formulată de Apostolul Pavel: „În Biserică nu există nici elin, nici iudeu”. În Biserică, oamenii nu sunt împărțiți după naționalitate. Biserica există pentru oameni de toate naționalitățile. De exemplu, la noi, în Moscova, slujește un preot care este italian. La un moment dat a venit în Rusia, s-a convertit la Ortodoxie și slujește ca preot de mulți ani.

Vă recomand să mergeți la biserica ortodoxă rusă din Roma, care este închinată Sfintei Ecaterina, și sunt sigur că acolo vor discuta cu dumneavoastră și vă vor oferi toată asistența necesară.

Aș dori să închei această emisiune cu următoarele cuvinte ale Apostolului Pavel din Epistola către Efeseni: „Umblați întru iubire, precum și Hristos ne-a iubit pe noi și S-a dat pe Sine pentru noi, prinos și jertfă lui Dumnezeu” (Efeseni 5, 2).

Vă doresc toate cele bune și Domnul să vă păzească pe toți.

Serviciul de comunicare al DREB

O sursă: <https://mospat.ru/ro/news/87836/>